

Rezultati ankete za starše, ki je bila objavljena na spletni strani šole od 4. 5. 2016 dalje

Z anketo smo želeli pridobiti mnenja staršev glede izboljšanja vzgojno izobraževalnega procesa ter komunikacije med vsemi udeleženi v tem procesu.

V tednu dni se je odzvalo 66 anketirancev, ki so odgovarjali na 11 vprašanj.

Možni odgovori so bili: Se sploh ne strinjam, Se malo strinjam, Se zelo strinjam, Se popolnoma strinjam

1. vprašanje: Starši imamo dovolj možnost (govorilne ure, roditeljski sestanki, dnevi odprtih vrat, prireditve...), da pridemo v stik z učiteljem ter da se pogovorimo o učno- vzgojnem delu mojega otroka.

Povprečni odgovor je bil 3,3 od možnih 4.

2. vprašanje: Učitelj me posluša in upošteva moje mnenje ter želje glede vzgoje in poučevanja mojega otroka.

Povprečni odgovor je bil 3,1 od možnih 4.

3. vprašanje: Starši imamo dovolj možnosti za »lastno aktivnost na nivoju šole« (ne le zanimanje za učno- vzgojno delo mojega otroka, ampak tudi seznanjanje s programom šole, možnost za aktivno vključevanje v razpravo o programu šole ter možnost, da se s predlogi vključujem v dogajanje na šoli).

Povprečni odgovor je bil 2,8 od možnih 4.

4. vprašanje: Moj odnos z učiteljem na govorilnih urah je partnerski: temelji na enakopravnem, sodelovalnem odnosu.

Povprečni odgovor je bil 3,2 od možnih 4.

5. vprašanje: Moj odnos z učiteljem na govorilnih urah je partnerski: temelji na odprtem pogovoru.

Povprečni odgovor je bil 3,3 od možnih 4.

6. vprašanje: Moj odnos z učiteljem na govorilnih urah je partnerski: partnerja se drug od drugega učita, si medsebojno pomagata, delita si pravice in dolžnosti, si svetujeta.

Povprečni odgovor je bil 3,0 od možnih 4.

7. vprašanje: Moj odnos z učiteljem na govorilnih urah je partnerski: skupno rešujeta učno- vzgojne težave učenca.

Povprečni odgovor je bil 3,3 od možnih 4.

8. vprašanje: Moj odnos z učiteljem temelji na zaupanju. (Učitelj je odprt, sprejema moje misli, čustva, reakcije ter težave, nudi mi podporo in sodelovanje).

Povprečni odgovor je bil 3,1 od možnih 4.

9. vprašanje: Učitelj me posluša z zanimanjem, z zbranostjo in s spodbudno neverbalno govorico (z obrazno mimiko, s kretnjami rok...).

Povprečni odgovor je bil 3,2 od možnih 4.

10. vprašanje: Učitelj mi nudi možnost, da pridem v stik z njim tudi izven govorilnih ur (individualno dogovorjeni razgovori, roditeljski sestanki, dnevi odprtih vrat, prireditve...) in se tako pogovoriva o učno- vzgojnem področju mojega otroka.

Povprečni odgovor je bil 3,2 od možnih 4.

11. vprašanje: Katere oblike sodelovanja se vam zdijo najbolj koristne in zakaj?

Različni odgovori, najpogostejši je bil govorilne ure ali individualni pristop. Poleg tega še nekaj drugih odgovorov:

- Govorilne ure enkrat mesečno, roditeljski sestanki. Govorilne ure. Individualni pristop. Govorilne ure, zaradi neposrednega stika in sprotnega reševanja morebitnih nesoglasij. Individualne govorilne ure z učitelji. Individualne govorilne ure, na katerih se lahko pogovorimo o težavah, ki jih ima samo moj otrok in roditeljski sestanki, saj se tam lahko spregovori tudi o problematiki razreda. Govorilne ure - pogovarjamo se o delu z dotičnim otrokom, brez posploševanja. Govorilne ure, neformalni sestanki, sodelovanje na prireditvah, e-asistent.
- Individualno reševanje učne problematike posameznega učenca in dobro vodena diskusija na roditeljskih sestankih, ki temelji na skupnem sodelovanju in reševanju vedenjske problematike.
- Sodelovanje v obliki pogovora in dogovora z obeh strani za korist otroka. Predvsem je pomembna pripravljenost pristopiti k reševanju kakršnekoli težave. Najti, kaj je za vsakega otroka dobro in kaj bi mu bilo v pomoč. Ob tem se zavedati, da smo vsi ujeti v sistemu in kakor otroci in starši na eni strani, tudi učitelji na drugi strani... z zavedanjem, da marsikomu ni prav lahko. Predvsem je pomembno imeti človeški odnos. Nikakor ni zaželeno občutiti slabšalnega odnosa bodisi zaradi antipatičnosti, visokega ega ali celo političnega, rasističnega in drugega podobnega odnosa. Je zelo malo učiteljev, ki znajo uravnavati sistematično ter pristopiti profesionalno in hkrati s pozitivno energijo. Do sedaj bi pozitivno ocenila le 3 učitelje, katere nisem vključila v anketo. Ta anketa bi morala biti narejena za vsakega posameznega učitelja, saj je nemogoče ocenjevati vse učitelje enako. Ni pošteno do učiteljev. Tistega slabega učitelja rešuje povprečje dobrih učiteljev in zelo dober učitelj ima pokvarjeno oceno zaradi povprečja slabih učiteljev. Tudi učenci v razredu niso nikoli enaki...
- Mislim, da so še najbolj koristni ad-hoc pogovori z učiteljem, pred ali po pouku. Na ta pogovor ni pripravljen nihče, niti učitelj niti jaz in ravno zato, menim da je tu najbolj iskrena komunikacija.
- Odnos starš-učitelj ne more in ne sme biti enakopraven. Od učitelja pričakujem samo profesionalen odnos avtoritativno pozo, na katero se starš lahko zanese, kar se tiče poučevanja in delno vzgoje naših otrok ne pa psihološko podporo pri poslušanju mojih težav. Dostopnost učiteljev je primerna.
- Sodelovanje pred poukom, po pouku in tudi vmes če je to potrebno!
- Vzajemnost in odprtost dojemanja težav učenca ter pripravljenost na sodelovanje za odpravo različnih težav. Dostopnost učitelja izven govorilnih ur, preko elektronske pošte, oz. telefona.
- Osebni stik z učiteljem - ker papir vse prenese in se list obrne, elektronsko sporočilo pa se zelo hitro zbrše.
- Neposredna komunikacija, bodisi osebno ali po elektronski pošti z učiteljem.
- Povezovanje med učenci, učitelji in starši, ker se med seboj lahko dogovorimo in podamo svoja mnenja, lahko so to razna srečanja in emaili.
- Ne vem kaj želite doseči s to anketo? Učitelj ni natak, da bo upošteval želje staršev glede poučevanja naših otrok. Učitelj mora biti suveren, saj je le tako lahko objektivni. Kakšno šolstvo si predstavljate, če bi morali izpolnjevati želje vsakega starša!
- Zelo podpiram tudi komunikacijo preko e-pošte, kadar se zgodi kakšna situacija na hitro. Pri nas se zelo dobro obnese (v 4. razredu), zato želim tudi v bodoče to možnost komunikacije z učitelji. Prav tako ga oni lahko v miru pogledajo, ko imajo čas. Lep dan še naprej.

Sklep: Svojo učinkovitost šola lahko poveča s tesnejšim sodelovanjem s starši. Potrebno jim je omogočiti, da soodločajo o kvaliteti šolskega življenja. Na področju sodelovanja učiteljev in staršev je potrebno graditi kulturo dialoga in reševanja problemskih situacij v spoštovanju in sprejemanju značilnosti tako učiteljev kot staršev. Izhodišče dobrega sodelovanja je dopuščanje svobode in avtonomnosti drug drugemu, zavedanje medsebojne soodvisnosti in skupnih ciljev.

Sodelovanje med učitelji in starši v vzgojno-izobraževalnem procesu nalagajo zakoni, Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v RS, Letni delovni načrt šole.

Pri tem praviloma stavimo na partnerski odnos med starši in učitelji. Partnerski odnos prispeva k boljšim dosežkom učencev. Starši in učenci imajo do šole in učiteljev različna pričakovanja.

Zavedamo se, da glede na število učencev v razredu, lahko zagotovimo enake možnosti za vse, ni pa možna taka stopnja individualizacije pouka, da bi zagotovili vsakemu učencu pričakovani dosežek. Subjektivno doživljanje procesa izobraževanja predstavlja oviro pri oblikovanju nekaterih splošnih pričakovanih staršev in učencev pri zagotavljanju in vrednotenju dosežkov. Lahko se trudimo za uresničevanje tistih pričakovanih staršev, ki bodo najbolj zagotavljali optimalni razvoj vsakemu učencu in učno uspešnost v skladu z njegovimi zmoglostmi.